

Declarație

Viorica Mariniuc

Nu sunt puternic însă, când mă lovește plânsul,
Când valul ce se-abate mă culcă la pământ,
Nu umblu prin cenușă, ca să-i măsoar cuprinsul;
Renasc din lacrimi multe și cânt, Isuse, cânt!

Nu-s înțelept în vorbă, în fapte și-n purtare
Și-adeseori mi-e gândul greoi ca un butuc,
Dar ai lăsat în lume cuvânt de îndrumare:
Din Cartea ce-ai lăsat-o, prind viață și mă duc.

Nu-s bun, dar când în rugă mi-e inima-nvelită,
Cel care-mi vrea pierzarea, nu mi-e deloc dușman;
Mă rog ca pentru mine: ferește-l de ispită
Și dă-i din îndurare un an... și înc-un an.

Nu sunt puternic, Doamne, nici înțelept nu sunt
Și-n lume-am făcut rele cât nu pot să le spun!
Însă declară astăzi o mână de pământ:
TU ești puternic, Doamne! Și înțelept. Și bun.